

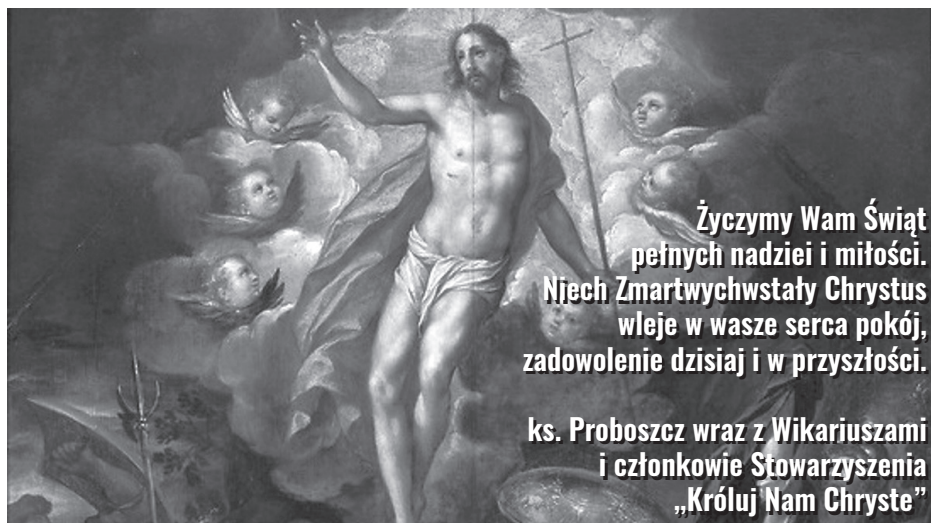
Mój Chrystus

*Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie*

marzec 202

23.03.2025 r.

Rok XVIII nr 185

**Życzymy Wam Świąt
pełnych nadziei i miłości.
Niech Zmartwychwstały Chrystus
wleje w wasze serca pokój,
zadowolenie dzisiaj i w przyszłości.**

**ks. Proboszcz wraz z Wikariuszami
i członkowie Stowarzyszenia
„Króluj Nam Chryste”**

KSZTAŁTOWANIE WARTOŚCI CHRZEŚCIJAŃSKICH

I. Postępowanie chrześcijanina w zakresie wartości kulturalnych

Bóg Stwórca nałożył człowiekowi – mężczyźnie i niewieście – obowiązek kształtowania siebie przez uprawianie ziemi i rządzenie światem (Rdz 1, 28; 2, 8; 3, 17-19). Obejmuje to władanie nad roślinami i zwierzętami oraz rozumne wykorzystywanie swojego życia jako przejścia do uszczęśliwiającej wieczności.

1. Ochranianie roślin i zwierząt

Wprowadzenie zagadnienia: Przeróżne gatunki roślin i liczne odmiany zwierząt stoją na przejściu między światem materialnym

a duchowym; mają one bowiem w sobie pierwiastek życia (psyche, nefesz) i jako takie zostały stworzone przez Boga (por. Rdz 1, 20-22). W zakresie zjawisk życia są one więc bliższe człowiekowi aniżeli jakiegokolwiek przedmioty martwe. Stąd wymagają one – poprzez wolę swojego Stwórcy – innego traktowania aniżeli czysto instrumentalnego podejścia do rzeczy nieożywionych.

Teksty Biblijne: „Bóg ... rzekł «Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona. I stało się tak. ... A Bóg widział, że były dobre. ... Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt pełzających po ziemi.

dokończenie na str. 2 ►

► **dokończenie ze str. 1**

I widział Bóg, że były dobre” (Rdz 1, 11-12, 25). „Przeklęta niech będzie ziemia z twego powodu. ... Cierń i oset będzie ci ona rodziła, a przecież pokarmem twym są plody roli” (Rdz 3, 17-18). „Jam narcyz Saroru, lilia dolin” (Pnp). „Oto minęła już zima, deszcz ustał i przeszedł. Na ziemi widać już kwiaty, nadszedł czas przycinania winnic, i głos synogarlicy już słychać w naszej krainie” (Pnp 2, 11-12). „Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który (go) uprawia. Każdą latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfitszy” (J 15, 1-2). „Zwycięzcy dam spożyć owoc z drzewa życia, które jest w raju Boga” (Ap 2, 7). „Dziesiątego dnia tego miesiąca niech się każdy postara o baranka dla rodziny. ... Baranek będzie bez skazy, samiec, jednoroczny; możecie wziąć jagnię albo kozłą. ... I wezmą krew baranka, i pokropią nią odrzwia i progi domu, w którym będą go spożywać. ... Krew będzie wam służyła do oznaczenia domów, w których będziecie przebywać. Gdy ujrzę krew, przejdę obok i nie będzie pośród was plagi niszczycielskiej, gdy będę karał ziemię egipską” (Wj 12, 3. 5. 7. 13). „Jeśli spotkasz wołu wroga albo jego osła błaka-

jącego się, odprowadź je do niego. Jeśli ujrysz, że osioł twego wroga upadł pod swoim ciężarem, nie ominiesz ale razem z nim przyjdiesz mu z pomocą” (Wj 23, 4-5). „Przypatrzcie się ptakom w powietrzu: nie sieją ani żną i nie zbierają do spichlerzy, a Ojciec wasz niebieski je żywi” (Mt 6, 26). „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata” (J 1, 29).

Pokuta Sakramentalna:

Nie niszczyć drzew i krzewów, nie trątować trawników, przyzwyczajając do tego również dzieci i wychowanków. Umieć zachwycać się Bożym stworzeniem w lasach, na łąkach i polach. Starać się o kwiaty do przyozdobienia kościołów / niekoniecznie kupować w kwiaciarniach /, ołtarzy, krzyżów, kapliczek, obrazów świętych. Docenić kwiaty jako ozdoby własnego domu, jako wyraz czci i przywiązania – z racji np. imienin – dla osób najbliższych czy zasłużonych. Zwierząt ani przedkładać nad ludzi, ani ich też nie dręczyć lub zanadto przeciążać pracą. Przeszkodzić w dręczeniu ich przez dzieci (także gdy chodzi o ptaki, owady). Wiele znaczy tu dobry przykład i roztożenie ducha opiekuńczego nad przyrodą.

Oprac. Ks. Proboszcz

ŚRODA POPIELCOWA 05.03.2025 R.

Spróbuj to przemysleć

KUBEK MLEKA

Pewnego dnia ubogi chłopak, który starał się zdobyć pieniądze na studia sprzedając przechodniom chusteczki higieniczne i tanie drobiazgi albo chodząc od drzwi do drzwi, poczuł, że jest okropnie głodny, a w kieszeni miał

tylko kilka centów. Postanowił, że poprosi o coś do jedzenia w następnym domu, do którego zapuka. Gdy jednak drzwi otworzyła mu śliczna dziewczynka, o wielkich zielonych oczach, zabrakło mu odwagi. Zamiast więc poprosić o jedzenie, poprosił o kubek wody. Dziewczynka zrozumiała, że przybysz jest głodny, i przyniosła mu duży kubek mleka. Chłopak gorąco jej podziękował i spytał: - Ile jestem winien? - Nic - odpowiedziała dziewczynka. - Mamusia mówi, że uprzejmość nic nie kosztuje. - Wobec tego dziękuję, dziękuję z całego serca - odpowiedział. Gdy Howard Kelly opuścił ten dom, nie tylko poczuł się lepiej fizycznie, ale jego wiara w Boga i w ludzi także wzrosła. Był wówczas w takim położeniu, że zamierzał zrezygnować ze studiów, a ten drobny gest dodał mu sił i chęci do dalszej walki. Po wielu latach owa dziewczynka - już jako dorosła osoba - poważnie zachorowała. Miejscowi lekarze nie wiedzieli, jak jej pomóc. W końcu skierowali ją do wielkiego miasta, gdzie specja-

liści potrafili leczyć tę rzadką chorobę. Doktor Howard Kelly, prawdziwa sława w tej dziedzinie, był jednym z zaproszonych na konsultację. Gdy usłyszał nazwę miejscowości, z której pochodziła kobieta, jego oczy roz-
błyły. Prędko udał

się do szpitala i poprosił o wskazanie pokoju, w którym leżała chora. Natychmiast ją rozpoznał, i to nie tylko z powodu zielonych oczu. Następnie udał się na konsylium lekarskie z postanowieniem, że zrobi wszystko, by uratować życie tej kobiecie. Poświęcił na to cały swój czas. Po długiej i ciężkiej walce chora udało się uratować. Profesor Kelly poprosił administrację szpitala o podanie kosztów leczenia kobiety. Kiedy już je zobaczył, na marginesie rachunku napisał kilka słów. Rachunek zaniesiono potem pacjentce. Już sama myśl, co na nim zobaczy, napędliała ją lękiem, bo była pewna, że do końca życia będzie musiała spłacać olbrzymią kwotę. W końcu spojrzała. Jej uwagę zwróciły słowa zapisane odręcznie na brzegu rachunku: „W całości zapłacono kubkiem mleka”. Widniał też podpis: „dr Howard Kelly”.

„Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest Moim uczniem, naprawdę, powiadam wam, nie utraci swej nagrody.” (Mt 10,42)

CZEGO NAM TRZEBA?

Nauczycielka spytała najmłodszych: - Czego potrzebuje osoba, która chce być szczęśliwa? Odpowiedzi były różne: mieszkania, dobrego jedzenia, pieniędzy, zdrowia.... Nauczycielka dopowiadała jeszcze: potrzebuje pracy, uznania i Bożego błogosławieństwa. Wszystko starannie zapisano na tablicy. - Czy może o czymś jeszcze zapomnieliśmy?

- spytała nauczycielka. Jakaś dziewczynka podniosła rączkę i powiedziała: - Potrzebujemy drugiej osoby.

opracowała Grażyna Demska
(zaczerpnięte z opowiadań
Bruno Ferrero)

SAKRAMENTY i SAKRAMENTALIA

WKŁAD CHRZEŚCJAŃSTWA W KULTURĘ EUROPEJSKĄ

Mówi się, że na kształt kultury europejskiej największy wpływ ma Grecja, Rzym i chrześcijaństwo. Grecy dali Europie filozofię i naukę, Rzym dał prawo i porządek, a chrześcijaństwo przede wszystkim GODNOŚĆ OSOBY LUDZKIEJ! Orędzie judeochrześcijańskie wniosło nowe spojrzenie na człowieka. Człowiek to nie tylko dusza, ale człowiek to osoba, stworzona na obraz i podobieństwo Boga. Człowiek ma za partnera Boga, który stał się człowiekiem. Człowiek został odkupiony przez Boga Człowieka. Te prawdy zadecydowały o nowym spojrzeniu na człowieka. To chrześcijaństwo przyczyniło się do troski o człowieka: szpitale i cały system opieki społecznej to owoc chrześcijańskiego orędzia o godności każdego człowieka, o obowiązku uczynków miłosierdzia wobec potrzebującego człowieka (nie spotykamy tego w kulturach Indii, w Sparcie kalecy byli zabijani). Dziś to Kościół najgłośniej dopomina się o prawa dla ubogich, bezbronnych, milczących (aborcja, eutanazja...) Chrześcijaństwo wniosło orędzie o Bogu jedynym, Stwórcy i Panu nieba i ziemi. Ten Bóg jest transcendentny: różny od rzeczywistości stworzonej, ziemskiej. W religiach przedchrześcijańskich Bóg był często utożsamiony ze światem, dlatego ingerencja w świat była zakazana. Grecy i Rzymianie bali się ingerować w świat natury, który był boski. Chrześcijaństwo, które odbóstiło świat, spowodowało rozwój nauk przyrodniczych, badających prawa przyrody. Uniwersytety to owoc kultury opartej na chrześcijaństwie. Chrześcijaństwo wprowadziło szacunek do kobiety. Cała Ewangelia wg św. Łukasza jest opisem wielkiej miłości i troski o kobiety. Jezus dowartościowuje kobietę pogardzaną w ówczesnym świecie. Osoba Maryi i rozszerzający się w Kościele Jej kult przyczyniły się do uznawania godności kobiet, zrównania jej w prawach z mężczyznami. Chrześcijaństwo wniosło nowe spojrzenie na ludzką pracę. Grecy gardzili pracą fizyczną. Na grobach chrześcijańskich czytamy pochwały na rzetelnie wykonywaną pracę. Chrześcijanie czynili tak posłusznemu wezwaniu Bożemu z Księgi Rodzaju: „czyńcie

sobie ziemię poddaną”. Praca stawiała się środkiem do kontynuowania dzieła stworzenia. 5 / 8 System wartości chrześcijańskich Jan Paweł II wymienia wartości, które znalazły w chrześcijaństwie podporę i siłę do oddziaływania na kulturę Europy. Dotyczą one: godności osoby; świętości życia ludzkiego; centralnej roli rodziny opartej na małżeństwie; wagi wykształcenia; wolności myśli, słowa oraz głoszenia własnych poglądów i wyznawania religii; ochrony prawnej jednostek i grup; współpracy wszystkich na rzecz wspólnego dobra; pracy pojmowanej jako dobro osobiste i społeczne; władzy politycznej pojmowanej jako służba, podporządkowanej prawu i rozumowi, a «ograniczonej» przez prawa osoby i narodów. III. Specyfika wartości chrześcijańskich W powszechnej opinii chrześcijaństwo traktowane jest z jednej strony jako zbiór dogmatów, a z drugiej jako katalog nakazów i zakazów. Tak rozumiane chrześcijaństwo staje się jedną z wielu religii, które coś nauczają i zobowiązują wiernych do wierzenia i do praktykowania. Uważa się, że potrzebna jest tylko dobra, mocna wola człowieka, który musi spełniać jakieś określone praktyki. W praktyce doświadczamy, że jest to trudne i nieraz nierealne. Jest to jednak karykatura chrześcijaństwa. Życie chrześcijańskie jest przede wszystkim doświadczeniem mocy Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego, a drogą żeby tego doświadczyć jest wiara. W centrum Ewangelii jest głoszenie Krzyża Chrystusa: miłość Boga do nas grzesznych ludzi objawia się w śmierci i zmartwychwstaniu Jego Syna!!! Chrześcijaninem trzeba się stać! Musi się dokonać wydarzenie w naszym życiu! Musi zainterweniować Bóg! Musimy doświadczyć Jego mocy!!! 6 / 8 System wartości chrześcijańskich Chrześcijaństwo to ŁASKA, to wydarzenie nowego życia ofiarowanego nam przez JEZUSA! Tym, co umożliwia nam udział w tym życiu, jest WIARA!! Wiara, czyli posłuszeństwo Bogu, przyjęcia Jezusa do swego życia jako jedynego Pana i Zbawiciela!

dokończenie na str. 7 ►

Symbolika liturgiczna

DUCHOWA ADOPCJA

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego to inicjatywa wiernych Kościoła katolickiego. Polega ona na tym, że wierny adoptuje dziecko poczęte pod sercem matki, bliżej sobie nieznaną, które jest zagrożone aborcją i otacza swoją opieką modlitewną przez okres dziewięciu miesięcy, tak długo jak trwa okres ciąży. Praktyka Duchowej Adopcji polega na codziennej modlitwie obejmującej specjalnie zredagowany tekst: „**Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki, Maryi, która urodziła Cię z miłością oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po urodzeniu – proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj jego rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś i zaufali Tobie. Amen.**” Do tej modlitwy dołączamy jedną Tajemnicę Różańca świętego. Można dobrowolnie podjąć jeszcze inne praktyki, jak np. uczestniczenie we Mszy świętej i ofiarować ją za to adoptowane dziecko, w modlitwach, postach, Eucharystii, praca nad charakterem, walka z nałogami, działania charytatywne itp. 25 marca każdego roku w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego jest obchodzony Dzień Świętości Życia. To jest dzień, w którym rozpoczyna się okres Duchowej Adopcji. Praktykowanie Duchowej Adopcji powinno poprzedzić uroczyste przyrzeczenie, złożone na ręce kapłana podczas Mszy świętej lub po jej zakończeniu. Złożenie przyrzeczenia powinny poprzedzać rekolekcje, dni skupienia lub przynajmniej przybliżenie wiedzy o Duchowej Adopcji. Nie jest to konieczne, przyrzeczenie można złożyć indywidualnie i dobrowolnie. Duchową Adopcję zaczęto praktykować w zachodniej Europie w ruchu Błękietnej Armii Matki Bożej Fatimskiej. W 1987 roku dr Paweł Milcarek opublikował w styczniowym numerze „Rycerza Niepokalanej” tekst codziennej modlitwy oraz opracowane przez siebie zasady ideowe inicjatywy, o której dowiedział się z ulotki znalezionej w kruchcie katedry Westminsterskiej. Pomyślałem zainteresowali się Paulini z kościoła pod wezwaniem św. Ducha w Warszawie, opracowali tekst liturgii przyrzeczenia adopcyjnego kandydatów i wdrożyli je w praktyce obrzędowej. Przez siedem lat praktyki przyrzeczeń Duchowej Adopcji przeprowa-

dzano (z małymi wyjątkami) w tym jedynym w Polsce kościele. Szersze upowszechnienie Duchowej Adopcji zapoczątkowali państwo Arkuszyńscy, którzy pielgrzymując do polskich sanktuariów maryjnych w intencji obrony życia dzieci nienarodzonych odkryli w kościele św. Ducha praktykę Duchowej Adopcji i postanowili rozpowszechnić ją w Gdańsku. Za namową ojca Sebastiana Mateckiego zwrócili się do ks. dr Kazimierza Kurka z Konferencji Episkopatu Polski, z kilku propozycjami dotyczącymi upowszechnienia Duchowej Adopcji w całej Polsce. W listopadzie 1993 roku, przy współpracy Konferencji Episkopatu Polski, organizacji Human Life International - Europa w Gdańsku, państwa Arkuszyńskich, została zorganizowana w kościele św. Antoniego w Gdyni sesja konsultacyjna dla diecezjalnych duszpasterstw rodzin. Znamieną jest okoliczność, że Zdzisław Arkuszyński zaangażowany w upowszechnianie Duchowej Adopcji był więźniem KL Auschwitz i naocznym świadkiem holokaustu. Doświadczenie II wojny światowej było dla niego źródłem działań chroniących życie ludzkie i innych. Właściwa nazwa inicjatywy (Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą) pojawiła się w liście Stolicy Apostolskiej z dnia 25 kwietnia 1994 do przeora Jasnej Góry o. Szczepana Kośnika, pod taką nazwą. Ojciec święty Jan Paweł II udzielił jej apostolskiego błogosławieństwa. Dzień 25 marca, od 1992 roku, za przyzwoleniem Jana Pawła II, stał się Dniem Świętości Życia. Dzień poprzedzający pamiątkę Zwiastowania Pańskiego – 24 marca, uchwałą Sejmu RP z 27 marca 2004 roku uznany został za Narodowy Dzień Życia. Dzień ten został uznany za dzień podejmowania zobowiązań Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą. Na Jasnej Górze powstał później także Centralny Ośrodek Duchowej Adopcji o zasięgu ogólnopolskim, który w związku z rozwiązaniem Ruchu Krzewienia Duchowej Adopcji przejął cały zakres działań. Centralny Ośrodek organizuje rekolekcje formacyjno-szkoleniowe dla animatorów. 25 marca 1994 zorganizował promocję Duchowej Adopcji na Jasnej Górze. Taką inicjatywą jest żywa także w naszej parafii Chrystusa Króla Wszechświata. Zapraszam do wzięcia udziału w tej modlitewnej krucjacie.

Marek Piwoński

Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste”

NAŚLADOWANIE MARYI

Matka Boża jest Świątynią Ducha Świętego, kosztującą wewnętrznego obcowania z Bogiem, żyjącą nieustannie w obecności Pana. My także szukajmy Bożej obecności w każdej chwili i słuchajmy Słowa Bożego, jak Maryja – Dziewica zasłuchana w Słowo. Zamiast dbać o dostatki i uznanie u ludzi, żyjmy jak nasza Mama w cieniu Najwyższego, zachowując ufność w sercu, bo On wie co jest dla nas najlepsze i zależy Mu na nas. Gdy Pan chce jakiejś duszy dać swe Boskie łaski i mówić do jej serca, często prowadzi ją na pustynię, na ubocze. Tam ukryta w Jego miłości karmi się Boską rosą i wzrasta w świętości. Dlatego powinniśmy się zatrzymać i pobycć czasami na odosobnieniu, aby wsłuchać się w ciszę, w której Bóg może nas obdarować swoim wejrzeniem, „chcę ją przynieść, na pustynię ją wyprowadzić i mówić do jej serca” (Oz 2, 16). Samotność nie mylona z osamotnieniem, jest szansą na nawiązanie bliższej więzi z naszym Stwórcą i odpowiednio spożytkowana przynosi duchowe owoce. Jeżeli nie będziesz unikał świata, jego zwyczaje prędko przypadną ci do gustu, jeśli zaś zaskosztujesz rzeczy światowych, w Boskich nie będziesz znajdować smaku. Na osobności człowiek uczy się jak ma żyć na chwałę Bożą, dlatego nie uciekajmy od chwil spędzonych samotnie, przeciwnie szukajmy ich, aby lepiej poznać swoje pragnienia i nawiązać bliższy kontakt z Panem. Dzięki Jego interwencji zobaczymy, co w nas potrzebuje uzdrowie-

nia i jakie są nasze tęsknoty? Poza tym, „życie na uboczu jest jednym z najsukuteczniejszych środków zachowania niewinności. Chroń się często na ubocze dla czystsze- go powietrza” (Ks. Alexandre-Joseph de Rouville: O naśladowaniu Najświętszej Maryi Panny). Pan cieszy się przebywaniem z nami, ale niepodobna jest rozmawiać jednocześnie z Bogiem i ze światem, jak mawiała św. Teresa od Jezusa. W ciszy serca usłyszymy i zrozumimy najwięcej, poznamy co nam „w duszy gra”, co czujemy i co jest dla nas ważne, będziemy mieli szansę odkryć Panu nasze radości i smutki, nie pozostawiając naszych obaw bez odpowiedniego wsparcia. Nie zapominajmy, że Bóg jest Wszechmogący i nie ma lepszego psychologa, do którego możemy się udać. „Mając więc arcykapłana wielkiego, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trwajmy mocno w wyznawaniu wiary. Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz poddanego próbie pod każdym względem podobnie [jak my] - z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy doznali miłosierdzia i znaleźli łaskę pomocy w stosownej chwili” (Hbr 4, 14-16).

Opracowała, Marzena Zoch.

WIEŚCI Z BUDOWY

Bóg zapłać za ofiary, które wpływają
na budowę i upiększanie naszej świątyni.

W miesiącu lutym w zbiorce po rodzinach zebrano kwotę

15 tys. 713 złote.

Bóg zapłać również za ofiary, które bezpośrednio wpływają na konto parafialne.

► dokończenie ze str. 4

Wartości chrześcijańskie to przede wszystkim dar zbawienia, dar nowego życia, dar świętości: „Czy nie wiecie, żeście świątynią Ducha Świętego”. „Umarliście i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu”. Dopiero wtedy gdy mamy nowe życie, nowe serce zdolne kochać, Chrystus daje nam swoje prawo miłości! Zbiór prawa Chrystusa, zbiór wartości chrześcijańskich to KAZANIE NA GÓRZE! Tu jest ukazane novum chrześcijaństwa, jego skarb, jego oryginalność, jego odmienna wizja człowieka: a) błogosławieni czyli szczęśliwi są: ubodzy w duchu, ciśi, łaknący sprawiedliwości, czystego serca, miłosierni, smucący się, wprowadzający pokój, prześladowani z powodu Jezusa, b) miłość do nieprzyjaciół. Świat obcy Bogu mówi: oddaj! Policzek za policzek! A Jezus: módl się za nieprzyjaciela, przebac mu, czyń mu dobrze, mów o nim dobrze. To jest nowość chrześcijaństwa!! „Świat przed Chrystusem był światem bez miłości” – to opinia jednego z badaczy wczesnego Kościoła. „Zobacz jak oni się miłują” – woła Tertulian w III wieku pokazując życie chrześcijan. W pierwszych wspólnotach chrześcijańskich nie było podziałów, panowała miłość i równość. Chrześcijanie zajmowali się ubogimi, sierotami, wdowami (ówczesny Rzym pogadzał ubogimi, kalekami). c) akceptacja krzyża. „Kto chce iść za Mną niech weźmie swój krzyż”. Krzyż jest miejscem spotkania z Bogiem. Chrześcijaństwo zmieniło patrzeć na cierpienie i śmierć. Cierpienie nie jest karą, jest czasem próby, czasem świętym, bo sam Bóg cierpiał i umarł. Cierpienie złączone z Chrystusem nabiera sensu. Chrześcijanin patrząc na Krzyż Jezusa nabiera nowego spojrzenia na cierpienie, na umieranie. d) dystans do świata. Chrześcijaństwo jest wiarą w zmartwychwstanie i życie wieczne. Prawdziwa ojczyzna jest w niebie. Tu na ziemi jesteśmy tylko pielgrzymami. Ta wiara broni 7 / 8 System wartości chrześcijańskich przed wszystkimi totalitaryzmami, które chcą zbudować raj

na ziemi: komunizm, faszyzm. Chrześcijaństwo mówi: żyj na świecie ale go nie absolutyzuj, jesteś tu tylko przez chwilę! e) pełnienie woli Boga: „Nie moja wola ale Twoja” – chrześcijaństwo wnosząc Boga w świat, wnosi obowiązek posłuszeństwa Bogu i jego prawu. Żadne ludzkie prawo nie jest absolutne! Bóg jest autorytetem, dawcą prawa naturalnego: człowiek nie może być bogiem, nie może nazywać czegoś dobrem albo złem (np. aborcja) We wspaniałej homilii datowanej na 140 r. czytamy: „Kiedy poganie słyszą z naszych ust słowo Boże, podziwiają ich piękno i wielkość. Ale jeżeli później zobaczą, że nasze uczynki nie odpowiadają naszym słowom, zmieniają swoje zdanie i zaczęną bluźnić, mówiąc, że chrześcijaństwo jest mitem i jednym wielkim oszustwem”. W początkach chrześcijaństwa życie wyznawców Chrystusa nie przekreślało jeszcze w oczach pogan tego, co chrześcijanie głosili. I dziś, my, którzy wierzymy w Jezusa Chrystusa i wyznajemy Jego świat wartości, bądźmy zdecydowani by żyć tak jak wierzymy. Jan Paweł II wzywa nas do tego: „Wyjątkowym ważnym aspektem spoczywającym na was zadaniu jest wasze powołanie do prowadzenia młodych do Chrystusa poprzez przykład własnego życia. Patrząc na was, uczniowie, muszą wyraźnie dostrzec a) i poznawać bogactwo oraz radość życia zgodnego z Jego nauką i Jego trudnymi wymaganiami. Wszyscy uczniowie świata powtarzają dziś swym katolickim nauczycielom słowa zapisane w Ewangelii św. Jana: „Chcielibyśmy ujrzeć Jezusa” (J 12, 21). Takie właśnie jest prawdziwe życiowe zadanie katolickiego nauczyciela: ukazać młodzieży Jezusa. Św. Paweł widział swoją posługę jako długotrwały, ogromny trud kształtowania Chrystusa w tych, do których służby został powołany”. Bez pomocy Ducha Świętego będzie to niemożliwe. Niech Jego moc i łaska pomogą nam w naszym życiu, w naszych rodzinach, w szkole świadczyć, że posiadamy wspaniały skarb: Jezusa Chrystusa i Jego Ewangelię!!!

Ks. Mariusz

INFORMACJE OGÓLNE I SPRAWY BIEŻĄCE

Intencja Żywego Różańca na miesiąc kwiecień

**„O pobożne i owocne Triduum Paschalne
oraz o pokój na Bliskim Wschodzie i na Ukrainie”**

Statystyka parafialna luty 2025

Sakramentu chrztu udzielono 1 dziecku.
Do Pana odeszło 5 osób.

Biuro parafialne czynne:

od poniedziałku do piątku rano - bezpośrednio po Mszy Świętej oraz od 17.00 do 17.45

Mój Chrystus

Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Parafia p.w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata
83-110 Tczew, ul. Jodłowa 15
www.chk.tcz.pl
tel. 58 533 89 29 Ks. Proboszcz Janusz Gojke
tel. 58 532 59 25 Ks. Wikariusz Sebastian Baś
tel. 58 532 59 25 Ks. Wikariusz Mariusz Malejko

Konto Parafialne: 09 1020 1909 0000 3102 0073 2925

Wydawca: Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste” na rzecz budowy Kościoła p.w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata w Tczewie